● ОБЛИЧЧЯ МУЖНОСТІ

«Я ВІРЮ — ВСЕ БУДЕ ДОБРЕ»

Після ротації та короткого відпочинку Дмитро знову повернувся на передову, але цього разу продовжив боронити рідну країну на Донеччині, в селі Малоорлівці на Дебальцівському напрямі.

Бої тривали щодня, терористи потужно обстрілювали українські позиції із різних видів зброї. Та наші солдати не залишали позицій...

6

● ВІД СЕРЦЯ ДО СЕРЦЯ

«ВІДЧУВАЮ, ЩО ПОТРІБНА ПОРАНЕНИМ СОЛДАТАМ»

Усе почалося в червні 2014 року. Тоді Інна вперше, хоч і непрямо, зіткнулася з війною, коли двох підопічних її власної невеличкої IT-компанії мобілізували до війська. Інну шокувала ця звістка: «Як? Невже все настільки серйозно…» Такі думки постійно пульсували в її голові, не даючи заснути до самого ранку. До того жінка не надто переймалася подіями на Донбасі. А на ранок виснажена безсонням Інна знайшла в Інтернеті повідомлення про те, що до київського госпіталю привезли поранених в зоні АТО бійців...

7

Народна АРМІЯ

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

ВІВТОРОК, 17 ЛЮТОГО 2015 РОКУ №18 (5353)

● ГЕРОЯМ СЛАВА!

ЇХНІ ІМЕНА ВПИСАНІ ЗОЛОТОМ В ІСТОРІЮ УКРАЇНИ

Президент Петро Порошенко вручив двом військовослужбовцям державні нагороди Героїв України.

За мужність і героїзм у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України нагороджені командир батальйону 95-ї окремої аеромобільної бригади високомобільних десантних військ Сухопутних військ Збройних Сил України майор Ігор Герасименко та командир загону спеціального призначення 3-го окремого полку спеціального призначення оперативного командування «Південь» Сухопутних військ ЗС України полковник Олександр Трепак, повідомляє прес-служба глави держави.

«Сьогодні мені випала велика честь вручити найвищу нагороду України — Зірку Героя. Кожен із вас отримує цю нагороду за мужність, стійкість, безмежну відданість своїй країні. Ваші імена вже вписані золотом в історію України», — сказав Петро Порошенко, вручаючи нагороди військовослужбовцям.

«Ви захистили не лише Щастя чи Дебальцеве, ви захистили всю Україну. Вами пишається вся Україна», — також наголосив Президент.

Довідка: 26 травня 2014 року підрозділ під керівництвом майора Ігоря Герасименка знешкодив групу бойовиків, що атакували український блокпост. Окрім того, була знищена автомобільна техніка терористів.

Завдяки професіоналізму, рішучості та особистій мужності Ігоря Герасименка підрозділам батальйонної тактичної групи вдалося у найкоротший строк та без втрат особового складу і техніки захопити та в подальшому утримувати оперативно важливий пункт — панівну висоту 167,6 (гора Карачун), тим самим взяти під контроль напрямки можливих наступальних дій бойовиків поблизу Слов'янська.

27 липня 2014 року завдяки вмілому керівництву офіцера підрозділом в умовах інтенсивного вогневого впливу противника було знищено декілька вогневих позицій бойовиків та встановлено контроль за місцевістю поблизу населених пунктів Степанівка та Петрівське Донецької області, що в подальшому призвело до зриву спроб висування бойовиків загальною чисельністю до 200 осіб.

СТОР. 2

● ОПЕРАЦІЯ «МОБІЛІЗАЦІЯ»

ЗАПОРУКОЮ МИРУ ПОВИННА СТАТИ СИЛЬНА АРМІЯ

Фото Андрія ШИМАТОВА

«Мир ми отримаємо тоді, коли будемо сильними», — зазначив Президент України Петро Порошенко, підкресливши, що Україна сьогодні найбільше потребує миру. Четверта хвиля мобілізації, що розпочалася в країні, покликана зробити Збройні Сили сильнішими, що, відповідно, дасть керівництву держави додатковий аргумент під час переговорного процесу.

Понад 100 тисяч військовозобов'язаних були оповіщені працівниками військових комісаріатів України в ході проведення заходів четвертої хвилі мобілізації. На збори та підготовку в навчальні центри Збройних Сил уже направлено понад 22 тисячі військовозобов'язаних. Із них понад три тисячі — добровольці. Середній вік відмобілізованих — 35–40 років. Офіцери запасу проходять перепідготовку при вищих військових навчальних закладах, сержантський та солдатський склад — у навчальних центрах Збройних Сил.

СТОР. 4–5

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ!

«ГАРЯЧА» ТЕЛЕФОННА ЛІНІЯ «НАРОДНОЇ АРМІЇ»

Сьогодні з 16.00 до 17.00 редакція газети «Народна армія» проводить пряму телефонну лінію з читачами.

На запитання наших читачів відповідатимуть представники Головного управління оборонного і мобілізаційного планування Генерального штабу Збройних Сил України.

Чекаємо ваших дзвінків з актуальних питань призову за мобілізацією військовозобов'язаних громадян на військову службу до лав Збройних Сил України за телефоном: 0(44) 489 50 06.

Читачі, які з певних причин не матимуть можливості зателефонувати до редакції, можуть завчасно надіслати свої запитання електронною поштою: n_army@army.kiev.ua

● АКТУАЛЬНЕ ПИТАННЯ

ДЛЯ УЧАСНИКІВ АТО ВЖЕ ВИДІЛЕНО МАЙЖЕ 14 ТИСЯЧ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК

Станом на 14 лютого 2015 року територіальні органи Держземагентства України спільно з органами місцевого самоврядування надали дозволи на розробку землевпорядної документації щодо відведення учасникам антитерористичної операції та членам родин загиблих на Сході України військовослужбовців 13896 земельних ділянок.

СТОР. 2

● ПЕРЕОЗБРОЄННЯ ВІЙСЬКА

НОВИНКИ У БОЙОВОМУ ПАРКУ

Нещодавно під час передачі військовим сертифікатів на нову та модернізовану техніку для потреб АТО Президент України Петро Порошенко наголосив, що українські воїни матимуть високий рівень забезпечення. «Час нехтувати обороноздатністю держави пішов у минуле. Захисник країни буде забезпечений усім необхідним для перемоги», — зазначив він.

СТОР. 2

Народна армія
17 лютого 2015 року

ІЗ ПЕРШИХ УСТ

АРСЕНІЙ ЯЦЕНЮК: «...ЛЕГІТИМНО СТАВИТИ ПИТАННЯ ПРО РЕПАРАЦІЇ З БОКУ РФ ЗА ВІДНОВЛЕННЯ ДОНБАСУ»

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк вважає, що Росія має відшкодувати завдані Україні збитки. Про це він заявив у неділю, 15 лютого, в інтерв'ю одному з вітчизняних телеканалів, повідомляє Урядовий портал.

«Думаю, що легітимно ставити питання про репарації з боку Російської Федерації за відновлення Донбасу. Вони знищили Донбас, і Росія повинна бути одним із основних, хто має платити за відновлення Донецька і Луганська», — зазначив Арсеній Яценюк

Він також наголосив, що Мінські домовленості — це ще один крок до миру: «Але все залежить від Росії і від наших західних союзників — чи здатні ми стримати Росію і змусити її виконувати хоча б щось, під чим вона ставить свої підписи».

Водночас, як підкреслив глава уряду, «завжди треба бути готовим до того, що Путін не виконає свої домовленості, тому що він їх завжди не виконував».

За словами Арсенія Яценюка, мир можна гарантувати «тільки тоді, коли Україна має можливість себе захищати»: «Це зараз найбільш важливий час для посилення обороноздатності української держави і отримання допомоги від наших західних партнерів, в тому числі військово-технічної».

«Буде добре, якщо ми перейдемо з військової в політичну стадію. Але я зразу хотів би зазначити: руками центральної влади легалізувати терористів ніхто не буде, якщо вони про це думають. А так само легалізувати їхній анклав, який вони там вирішили влаштувати», — наголосив Прем'єр-міністр.

Арсеній Яценюк зазначив, що ключові вимоги — це повне відновлення контролю над всією українською територією, зокрема Донецька і Луганська, роззброєння всіх незаконних формувань, дія українських законів, «відновлення державної влади в кожному селі й місті — і геть російських бандитів та терористів з території України та відновлення контролю над кордоном між Україною і Росією».

ГЕРОЯМ СЛАВА!

ЇХНІ ІМЕНА ВПИСАНІ ЗОЛОТОМ В ІСТОРІЮ УКРАЇНИ

29 липня 2014 року штурмовою групою під керівництвом майора Герасименка результативно та в найкоротші строки було взято під контроль та подальше утримання стратегічно важливу точку створення «Маринівського коридору» — курган Савур-Могила.

За час проведення антитерористичної операції офіцер був двічі поранений, але завдяки силі волі, зразковому виконанню військового обов'язку, вірності Військовій присязі залишається на чолі підрозділу та виконує поставлені завдання.

Полковник Олександр Трепак бере участь у АТО з квітня 2014 року, неодноразово виявляв мужність, героїзм та вміло командував підлеглими військовослужбовцями.

7 червня поблизу Артемівська у складі групи спеціального призначення брав участь у пошуку та евакуації важкопораненого сепаратистами командира Центру забезпечення бронетанковим озброєнням. На чолі підгрупи з восьми бійців захопив блокпост сепаратистів на в'їзді в місто та протягом трьох годин утримував його, забезпечивши коридор безпеки для доставки другою підгрупою командира центру до місця евакуації вертольотом. Підчас бою отримав кульове поранення в ногу, але від евакуації відмовився і протягом двох діб керував відбиттям атак бойовиків на Центральну артилерійську базу озброєння у селищі Парасковіївка Артемівського району Донецької області.

Після лікування у шпиталі з 27 серпня по 3 жовтня був старшим військовим начальником з оборони території донецького аеропорту. Здійснював безпосереднє керівництво відбиттям усіх спроб штурму та захоплення аеропорту сепаратистами, під час яких було підбито 8 танків, один танк із незначними пошкодженнями захоплено та евакуйовано, знищено більше 270 та захоплено в полон 6 бойовиків.

Особисто організував контрдиверсійну та контрзасідкову роботу навколо аеропорту, що унеможливило спроби бойовиків перекрити шляхи постачання захисникам аеропорту продуктів та боєприпасів.

Початок на 1-й стор.

АБИ ПАМ'ЯТАЛИ

ПРЕЗИДЕНТ ВШАНУВАВ ПАМ'ЯТЬ УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ НА ТЕРИТОРІЇ ІНШИХ ДЕРЖАВ

Фото Андрія ШАТОВА

15 лютого, у День вшанування учасників бойових дій на території інших держав, Президент Петро Порошенко взяв участь у церемонії покладання квітів до Меморіального комплексу громадянам України, загиблим в Афганістані. Про це повідомляє прес-служба глави держави.

Разом з главою держави участь у церемонії взяли Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман, Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк, очільник Київської міської державної адміністрації Віталій Кличко, депутати Верховної Ради, члени уряду, представники громадськості.

Присутні хвилиною мовчання вшанували пам'ять загиблих воїнів. Пролунав Гімн України та салют, після чого повз меморіал, який розташовано біля стін Києво-Печерської лаври, урочистим маршем пройшла рота почесної варти.

День вшанування учасників бойових дій на території інших держав встановлено Указом Президента України 11 лютого 2004 року. Раніше 15 лютого неофіційно відзначалося як річниця завершення виведення радянських військ з Афганістану у 1989 році.

АКТУАЛЬНЕ ПИТАННЯ

ДЛЯ УЧАСНИКІВ АТО ВЖЕ ВИДІЛЕНО МАЙЖЕ 14 ТИСЯЧ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК

Загальна площа відведених наділів становить понад 7,6 тис. гектарів. Про це повідомляє прес-служба Державного агентства земельних ресурсів. Загалом станом на 12 лютого військовослужбовці подали 24220 заяв на отримання земельних ділянок. Лише упродовж останнього тижня землевпорядники України прийняли майже 936 заяв від захисників Вітчизни.

Найбільше таких клопотань надійшло до землевпорядників та органів місцевого самоврядування у Волинській (2848), Львівській (2722), Київській (2412), Миколаївській (2153) та Житомирській (1840) областях.

Початок на 1-й стор.

Довідково

Надання у власність земельних наділів військовослужбовцям, які беруть або раніше брали участь у проведенні антитерористичної операції, здійснюється в порядку, визначеному статтею 118 Земельного кодексу України, за умови, що такий громадянин не скористався своїм правом на безоплатне отримання у власність земельної ділянки відповідного цільового призначення та надав документ, що посвідчує його участь в АТО.

Держземагентство України розробило і розмістило на офіційному веб-сайті покрокову схему дій щодо виділення земельних наділів учасникам АТО та членам родин воїнів, які загинули у боротьбі за територіальну цілісність країни. Роз'яснення складено з урахуванням запитів, які найчастіше надходять до земельного відомства.

Так, для безоплатного отримання земельної ділянки необхідно звернутися до органу земельних ресурсів за місцем проживання та написати відповідну заяву. Процедура надання дозволу на розроблення документації із землеустрою відбувається швидше, якщо це стосується землі сільськогосподарського призначення державної власності, розпорядником якої є Держземагентство. Якщо ж земля знаходиться у комунальній власності, після написання заяви органи місцевого самоврядування у місячний термін приймають рішення про надання дозволу на розроблення документації із землеустрою.

ПЕРЕОЗБРОЄННЯ ВІЙСЬКА

НОВИНКИ У БОЙОВОМУ ПАРКУ

«Міністерство оборони України планує закупити 89 засобів ураження і 2 тисяч зразків іншої військової техніки у 2015 році», заявив на брифінгу заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед.

За словами Петра Мехеда, на озброєння прийнято 12 зразків ОВТ, серед яких автоматизований комплекс радіоперешкод, десантно-транспортний вертоліт Мі-8МСБ-В, бойовий та навчально-бойовий літаки типу Су-27, пістолети та штурмові гвинтівки «Форт», військово-транспортний літак Ан-70.

— Крім того, Міноборони уклало контракти на закупівлю безпілотних авіаційних комплексів, радіолокаційних станцій контрбатарейної боротьби, радіолокаторів ближньої дії, приладів нічного бачення, протитанкових керованих ракет та керованих пострілів, техніки радіорозвідки, — додав Петро Мехед.

Початок на 1-й стор.

Міністерство оборони ініціювало зміни до нормативно-правової бази з питань забезпечення Збройних Сил України озброєнням та військовою технікою. Ці зміни дозволили скоротити терміни поставок ОВТ, спростити порядок їхньої закупівлі та прийняття на озброєння.

Він також зазначив, що з метою побудови сучасних, добре оснащених Збройних Сил України, здатних захистити територіальну цілісність держави, Президентом України поставлено завдання провести Комплексний огляд сектору безпеки і оборони України, опрацювати нову редакцію Стратегії національної безпеки і оборони, Воєнної доктрини України, Державної програми розвитку ЗС України та Державної програми розвитку озброєння і військової техніки.

«На даний час Міністерство оборони України в цілому завершило роботу над Стратегічним оборонним бюлетенем. Документ погоджено з центральними органами виконавчої влади і подано до Міністерства юстиції України для проведення правової експертизи. Робота над рештою стратегічних документів триває», — сказав заступник Міністра оборони України — керівник апарату.

ХРОНІКА АТО

ПЕРЕМИР'Я: АРТИЛЕРІЯ ТЕРОРИСТІВ НЕ МОВЧИТЬ

За оперативною інформацією прес-центру антитерористичної операції, вчора близько 12.00 терористи обстріляли з важкого озброєння м. Донецьк.

Внаслідок обстрілу постраждав мікрорайон Панфіловка, що у Київському районі Донецька. Обстріл вівся зі сторони Макіївки. Відомо також, що бойовики готують прес-конференцію для російських ЗМІ з метою звинуватити українську сторону в обстрілі Донецька та в порушенні з боку сил АТО режиму припинення вогню.

Штаб антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей офіційно повідомляє, що підрозділи ЗС України, інші військові формування, залучені у проведенні антитерористичної операції, не причетні до обстрілу Донецька. Українські військові суворо дотримуються режиму припинення вогню.

Прес-центр АТО напередодні повідомляв, що терористи готують провокації з метою перекладання вини та українських військових та звинувачення їх у порушенні «режиму тиші». Вчорашній обстріл терористами Донецька підтвердив цю інформацію.

Інтенсивність бойових дій на більшості напрямів значно знизилася. Водночас, попри Мінські домовленості, не вщухають бої на Дебальцівському напрямі — за добу бойовики 88 разів обстріляли наші позиції у цьому секторі оборони. Ворог активно застосовує проти українських військовослужбовців РСЗВ БМ-21 «Град», танки, артилерію і міномети. За оперативною інформацією, бандити отримали від своїх російських «кураторів» наказ за будь-яку ціну взяти Дебальцеве та спровокувати наших військових. При цьому бойовики не допустили до м. Дебальцеве представників місії ОБСЄ, що є значним порушенням Мінських домовленостей, повідомляє ІАЦ РНБО України.

На Луганщині ворог порушив перемир'я у Попаснянському районі: артударам були піддані Попасна, Чорнухине, Золоте та Гірське. На Маріупольському напрямі найбільш напружена ситуація у н.п. Широкине.

Загалом станом на 11:00 16 лютого НЗФ щонайменше 129 разів обстріляли позиції і блокпости сил АТО для їхнього виснаження та поступового витіснення із зайнятих територій. Наші військові відкривали вогонь лише у відповідь.

Ворог здійснює активну повітряну розвідку — за минулу добу сили АТО зафіксували проліт 6 ворожих БПЛА, зокрема 3-х з них — у районі населених пунктів Гнутове та Широкине поблизу Маріуполя. За останній місяць системи протиповітряної оборони Збройних Сил України на західному напрямі зони проведення АТО збили 7 безпілотників.

За минулу добу загинуло 5 українських військовослужбовців, а 25 зазнали поранень.

На територію України в'їхав черговий «гуманітарний конвой» з Росії. Через російські пункти пропуску «Донецьк» та «Матвіїв Курган» заїхало 176 вантажівок. Зазначимо, що у ночі, що російська сторона направила Україні, повідомлялося лише про 150 вантажівок. Значна частина автомобілів перевозила вантаж негуманітарного характеру, зокрема, паливно-мастильні матеріали, типографський папір у рулонах та друковану продукцію невстановленого змісту. Традиційно караван розділився на дві колони: понад 90 машин поїхали у бік Донецька, решта — у бік Луганська. Переміщення вантажу здійснювалося з порушенням міжнародного та українського законодавства, наша прикордонно-митна група здійснила лише візуальне спостереження за проходженням транспортних засобів. Представники Міжнародного комітету Червоного Хреста також не брали участі в оформленні та огляді вантажу.

Українські військові допомагають мирним мешканцям Донбасу. 14 лютого група координації цивільно-військового співробітництва штабу АТО доставила гуманітарний вантаж до Центру соціально-психологічної реабілітації дітей міста Красний Лиман.

Офіцери передали дітям продукти харчування, теплі речі, посуд, дитячі іграшки, предмети першої необхідності.

Триває відновлення мирного життя на Донбасі. З 28 січня піротехніки ДСНС України обстежили майже 20 га територій та вилучили там 689 боєприпасів. Це переважно реактивні та артилерійські снаряди, гранати, мінометні міни, осколкові гранати, касетні елементи та протитанкові гранати.

Україна користується повною дипломатичною підтримкою цивілізованого світу.

Президент України Петро Порошенко провів телефонну розмову з колегами за «нормандським форматом» переговорів — Канцлером Німеччини Ангелою Меркель та президентами Франції Франсуа Олландом і Росії Володимиром Путіним. Спільна позиція чотирьох лідерів: припинення вогню має стосуватися всієї лінії зіткнення, включно з частинами в районі Дебальцевого.

Представники Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ в Україні та Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун також закликають усі сторони дотримуватися припинення вогню без яких-небудь винятків.

Також Президент України провів телефонну розмову з Прем'єр-міністром Великої Британії Девідом Кемероном. Прем'єр-Міністр Великої Британії запевнив главу Української держави, що Британія готова й надалі сприяти забезпеченню єдності Європейського Союзу щодо санкцій проти Росії у разі, якщо Мінські домовленості не будуть виконуватися.

Вчора в «Офіційному віснику Європейського Союзу» був опублікований та набув чинності новий пакет санкцій проти Росії. «Чорний список» поповнили 19 фізичних та 9 юридичних осіб, чиї дії «підривають чи ставлять під загрозу територіальну цілісність, суверенітет та незалежність України». Це, зокрема, сепаратистські організації та НЗФ, що діють на Донбасі, відомі члени бандформувань, депутати Державної Думи РФ, представники російського генералітету. Зокрема, останнім інкримінується «участь у розгортанні російських військ в Україні». Таким чином Євросоюз офіційно визнав факт вторгнення російської армії до нашої країни.

СПІЙМАНІ НА «ГАРЯЧОМУ»

НЕЗРУЧНА ІНСПЕКЦІЯ

У період з 9 по 12 лютого відповідно до положень Віденського документа 2011 року "Про заходи зміцнення довіри та безпеки» інспекційна група у складі чотирьох офіцерів Збройних Сил України проводила інспекцію зазначеного району на території Ростовської області Російської Федерації. Інспекційна група мала право знаходитися у зазначеному районі протягом 48 годин. Метою заходу було з'ясування наявності або відсутності військової діяльності, що підлягає завчасному повідомленню державучасниць ОБСЄ. Зокрема, повідомленню підлягає військова діяльність, якщо в ній беруть участь щонайменше 9000 осіб або 250 бойових танків, або 500 бойових броньованих машин, або 250 артилерійських систем (калібру 100 мм і вище). Район інспекції було обрано у зв'язку зі значною кількістю інформації про знаходження в ньому великої кількості особового складу та військової техніки.

Інспекційна група відповідно до положень Віденського документа повідомила російську сторону про намір проводити інспекцію одночасно з землі та повітря та запросила відповідний транспорт. Проте інспекція з повітря була виконана в неповному обсязі через значні обмеження з боку російської сторони. Так, група супроводження від ЗС РФ повідомила, що під час облоту району інспекції заборонено знаходитися ближче ніж на 25 км до лінії державного кордону. Ділянка району в межах населених пунктів Веселий, Самбек, Каменно-Андріаново, Великокрепинська, Петрівка, Хапри також була закрита для інспектування з повітря. Крім того, під час польоту російська сторона без узгодження з інспекційною групою змінила маршрут руху, що призвело до виходу за межі району інспекції на значну відстань від узбережжя у районі Таганрозької затоки. На вимогу української інспекційної групи повернутися в межі зазначеного району до населеного пункту Синявське російська сторона відповіла відмовою. Таким чином інспекційна група не мала можливості спостерігати з повітря за ділянкою автомобільної дороги та залізниці від м. Ростов-на-Дону до м. Таганрог.

Враховуючи обмеження вертолітного обльоту, накладені приймаючою стороною, частина інспекційної групи мала намір на автомобільному транспорті проінспектувати закриту для обльоту ділянку в межах населених пунктів Веселе, Кузьминки, Олександрівка, Калмиково. Оскільки наданий для інспекції наземний транспорт не в повному обсязі відповідав дорожнім умовам, до цієї ділянки інспекційна група доставлена не була.

Ці факти були оприлюднені під час проведення підсумкового брифінгу після завершення інспекції. Також було зазначено, що основний текст звіту буде складено після проведення аналізу результатів інспекції. Керівник інспекційної групи полковник Владислав Пономарьов повідомив, що до звіту, який буде надано всім державам-учасницям ОБСЄ протягом двох тижнів, буде надано інформацію про хід інспекції, основні заходи та висновки інспекційної групи, зокрема таку:

— 1. У зв'язку з тим, що частина зазначеного району не могла бути проінспектована, інспекційна група залишає за собою право вважати, що в районі населених пунктів Веселе, Кузьминки, Олександрівка, Калмикове могла здійснюватися військова діяльність під час проведення інспекції зазначеного району.

— 2. Інспекційна група констатує той факт, що під час проведення інспекції у межах зазначеного району не спостерігала будь-якої військової діяльності, що підлягає завчасному повідомленню відповідно до положень Віденського документа 2011 року.

— 3. Неодноразове проведення великомасштабних навчань поблизу з державним кордоном України викликає занепокоєння через збройний конфлікт на Сході України.

Другий пункт зауваження слід розуміти таким чином, що під час проведення інспекції району на ділянках, які російська сторона залишила для інспектування, українська інспекційна група не спостерігала військової діяльності, що підлягає завчасному повідомленню державучасниць Віденського документа. Але інформація, яку розмістили деякі російські засоби масової інформації, була викривленою. Попередній звіт української групи було значно скорочено та переформатовано, що призвело до зміни змісту повідомлення. Таким чином, російські медіа сфальсифікували підтвердження українською стороною відсутності активності підрозділів російської армії в Ростовській області. У той же час за повідомленням речника АТО полковника Андрія Лисенка, у ніч з 11 на 12 лютого з боку Ростовської області у районі українського пункту пропуску «Ізварине» на територію України вторглася колона зі 150 одиниць броньованої техніки та реактивних систем залпового вогню, що вкотре підтверджує агресію Російської Федерації проти України.

Олексій МАЗЕПА,
«Народна армія»

УРЯДОВА ПРЯМА ТЕЛЕФОННА ЛІНІЯ

«ЗА БРОНЕЖИЛЕТИ, ШОЛОМИ НЕ ПОТРІБНО ПЛАТИТИ. ЇХ ВИДАДУТЬ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМ БЕЗКОШТОВНО»

Відповіді на запитання громадян, що надійшли на чергову пряму урядову телефонну лінію, надав заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед. Перед початком спілкування з ними він поінформував представників засобів масової інформації про виконання завдань, поставлених Президентом України Петром Порошенком Збройним Силам держави. Одне з важливих на цей час — це проведення заходів, пов'язаних з черговою хвилею часткової мобілізації військовозобов'язаних. Як повідомив Петро Мехед, розпочалася 26-денна підготовка їх у навчальних центрах. Майже 80 відсотків часу відведено на практичні заняття, зокрема з тактичної військової медицини. Ще 15 днів триватиме бойове злагодження . І лише по завершенні курсу перепідготовки цих військовослужбовців відправлять у військові частини.

А ті з них, які перебувають у бойовому строю, являють зразки мужності, героїзму, високого патріотизму при виконанні завдань антитерористичної операції. За цей час понад 2200 військовослужбовців удостоєні урядових нагород. Зокрема, восьми з них присвоєно звання Героя України, 57 захисників України нагороджено орденом Богдана Хмельницького, 50 — Данила Галицького. Понад 4,5 тисячі військовослужбовців отримали відзнаки військового відомства. А ті з них, хто безпосередньо виконував завдання на передовій, набули статус учасників бойових дій. А це 7908 військовослужбовців і працівників Збройних Сил. Ще 2266 справ про надання такого статусу розглядаються комісіями.

Вперше за роки незалежності Збройні Сили України профінансовані в такому обсязі, який дозволить забезпечити високий рівень їхньої боєздатності, переозброєння армії, покращення умов життя і служби військовослужбовців.

На «гарячу» урядову телефонну лінію надійшло понад 20 звернень громадян. Більшість з них порушили питання матеріального забезпечення мобілізованих військовозобов'язаних, надання статусу учасників бойових дій, виконання нових Мінських домовленостей. Один з громадян з обуренням розповів про факт отримання однією жінкою статусу учасника бойових дій …за хабар. «Я як учасник бойових дій добре знаю ціну і значення цього звання , — прокоментував це звернення Петро Мехед і попросив: «Надайте мені дані про цю людину. Ми обов'язково проведемо розслідування і за його результатами притягнемо до відповідальності винних у цьому злочині».

Дві скарги стосувалися проходження перепідготовки мобілізованих в одній з військових частин Київської області. Зокрема, повідомили про те, що у бійців є проблеми із забезпеченням одягом, медикаментами, бронежилетами. Останні вимагають придбати власним коштом. «За бронежилети, шоломи нікому не потрібно платити. Їх видадуть військовослужбовцям безкоштовно в тих частинах, куди доправлять після перепідготовки», — закрив це питання Петро Мехед. Він також повідомив, що на цей момент немає проблем із речовим та медичним забезпеченням цих військовослужбовців.

Ветеран військової служби з Закарпаття поцікавився, що буде, коли на Сході України наші супротивники порушать нові Мінські домовленості про припинення вогню з 15 лютого і вдадуться до воєнної ескалації? Заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед повідомив, що Збройні Сили готові і спроможні дати відсіч ворогу і надійно захистити Україну.

Володимир ЧІКАЛІН,
«Народна армія»

Народна армія
17 лютого 2015 року

●ОПЕРАЦІЯ «МОБІЛІЗАЦІЯ»

ЗАПОРУКОЮ МИРУ СТАТИ СИЛЬНА

На базі 169-го навчального центру Сухопутних військ ЗС України нині проходить бойовий вишкіл близько п'яти тисяч військовозобов'язаних за 135-ма військово-обліковими спеціальностями Сухопутних військ. За словами заступника начальника навчального центру — начальника навчального відділу полковника Едуарда Москальова, вишкіл кожного мобілізованого триватиме протягом щонайменше 26 діб. З них дві доби відводиться на загальновійськову підготовку, решта — 24 доби — на навчання за спеціальністю. Левову частку часу проводитимуться практичні заняття, де навчатимуть того, що необхідно знати та вміти в бойових умовах.

— Інструкторами призначено військовослужбовців, які мають бойовий досвід, набутий у зоні АТО, — розповів заступник начальника навчального центру. — На сьогодні більше 80 відсотків штатних військовослужбовців нашого навчального центру такий досвід мають. До навчального процесу також залучені військові фахівці з усіх оперативних командувань, офіцери Генерального штабу та Командування СВ ЗС України, які також мають відповідний бойовий і фаховий досвід.

У межах програми загальновійськової підготовки всі мобілізовані незалежно від спеціальності в обов'язковому порядку проходять тренування на психологічній смузі перешкод. Подолання смуги відбувається під звуки вибухів, стрілянини та крізь димову завісу, в умовах максимально наближених до бойових. На думку старшого інструктора центру, підполковника Володимира Ізбаша, це допоможе хлопцям швидше адаптуватися в зоні бойових дій.

Початок на 1 стор.

— Коли новачок потрапляє в зону АТО і чує перший постріл чи розрив гранати, він може розгубитися і через це втратити боєздатність. Тому ми заздалегідь готуємо особовий склад до звуків війни, аби бійці були психологічно готові до виконання завдань в екстримальних ситуаціях, — пояснює офіцер.

Іще один обов'язковий елемент психологічної підготовки мобілізованих — обкатування танками. Її також проходять всі без винятку, причому відбувається це під звуки реальної танкової канонади — неподалік на танковій директрисі завдання навчальних стрільб виконують танкісти.

— Важливо, що людей не потрібно примушувати викладатися, у переважній більшості мобілізовані виявляють непідробну зацікавленість у вивченні військової справи, усвідомлюють — все, чого ми їх тут навчаємо може знадобитися в реальній бойовій обстановці в зоні АТО, — зазначає полковник Москальов.

Про це розказують й самі мобілізовані. Наприклад, Суран Алтунян із Києва в «Десну» потрапив вдруге, раніше служив там строкову. Він — танкіст, навідник гармати. Розповідає, що нині підготовка значно відрізняється від тієї, що була за часів його строкової служби:

— Насамперед тим, що тепер у нас дуже багато практики. Стрільби тривають щодня. Зараз ми виконуємо вправи стрільб з місця, наступним етапом буде стрільба в русі.

Товариш Сурана, автомобіліст Олександр Грабовський, родом з Київщини. Йому 25 років, у мирному житті працював водієм, нині служить у навчальному автомобільному батальйоні. Дев'ять місяців тому в нього народився син, але це не завадило чоловікові піти до війська.

— Я прийшов до військкомату, щойно отримав повістку, — розповідає Олександр. — Треба захищати Батьківщину — отже, буду. Родина, звісно, проводжала зі сльозами на очах, але нічого не вдієш. Ні на що не скаржусь, одяг видали, годують смачно. Навчання інтенсивне: щодня фізична підготовка, водіння, рукопашний бій, тож у зону АТО їхати не боюся. Хоча, звичайно, всі ми мріємо аби у країні якнайшвидше запанував мир.

До речі, побутові умови, речове забезпечення та харчування мобілізованих, як пересвідчився кореспондент «НА», досить пристойні. Останнім часом у військовому містечку було відремонтовано значну частину казарменого фонду, особовий склад одягнений у канадську військову форму, яку Україна отримала як гумані-

●ВАЖЛИВО ЗНАТИ

ДОСВІД, НАРОДЖЕНИЙ БОЄМ...

Зазвичай ефективність дій того чи іншого війська в сучасному загальновійськовому бою напряму залежить від його професійних навичок, знань та вмінь. Але не менш важливе значення має його професійний досвід, вміння застосовувати набуті практичні навики та вміння безпосередньо діяти на полі бою. Але сьогодні не всі, хто опиняється в зоні бойових дій, вже мають такого роду життєво важливий досвід…

Ми розпочинаємо цикл матеріалів, які міститимуть цінні поради нашим військовикам щодо поводження безпосередньо в бою, засновані на досвіді учасників реальних бойових дій в Афганістані, Чечні та під час АТО на Сході України. Це поради нашим військовикам для якнайшвидшої їхньої адаптації в бойовій обстановці, а головне — для збереження життя і здоров'я, свого та товаришів…

— Обираючи собі озброєння, по можливості завжди май автомат із підствольним гранатометом. Це особисто твоя «артилерія», яка досить вагомо підвищує вражаючі якості твоєї зброї. Запам'ятай, найбільша ефективність стрільби з твого «підствольника» досягається тоді, коли ствол автомата розташований під кутом 45 градусів до поверхні землі, а сам гранатомет може вести навісний вогонь...

Приклад. Під час боїв у містечку Шахтарськ улітку 2014 року один із підрозділів 25-ї окремої повітряно-десантної бригади Збройних Сил України, що переміщався на БМД-2 вулицею, по обидва боки якої були розташовані багатоповерхові будинки, потрапив під обстріл, який бойовики вели із верхніх поверхів зі стрілецької автоматичної зброї та гранатометів. Відповісти вогнем зі свого штатного озброєння по верхніх поверхах цих будинків десантники не могли. Лише те, що вони мали підствольні гранатомети, які могли вести вогонь з навісною траєкторією, дозволило їм ударити по ворогу та примусити його відступити…

— Під час атаки позиції противника чи переміщення в зоні, яка контролюється противником візуально, переміщайся не лі-

ПОВИННА АРМІЯ

тарну допомогу від уряду дружньої держави, в охайних солдатських їдальнях хлопці отримують триразове гаряче харчування згідно чинних на сьогодні норм продзабезпечення.

Дбає про своїх захисників не лише держава. Нещодавно в навчальний центр завітала дружина Президента України Марина Порошенко. Перша леді приїхала, аби передати мобілізованим бійцям теплий одяг, вітчизняну термобілизну та буржуйки.

Благодійна допомога, а це близько 1000 комплектів білизни, була придбана за рахунок благодійних пожертв у «Мистецькому арсеналі».

Звертаючись до воїнів, Марина Порошенко сказала:

— Я пишаюся кожним нашим військовослужбовцем і хочу, щоб підготовка наших вояків і їхнє забезпечення були на належному рівні, щоб вони мали змогу захищати Україну. Утім понад усе я хочу, аби в Україні був мир. Сподіваюся, що Мінські домовленості, підписані нещодавно, таки будуть діяти.

Іван СТУПАК,
«Народна армія».
Фото Андрія ШМАТОВА та Дмитра ЛЮБЧЕНКА

нійно і не рівномірно, а краще зигзагом (поперемінно рухаючись ліворуч-праворуч), активно використовуй укриття та перешкоди. Це ускладнить противнику прицілювання та не дозволить йому вести ефективний вогонь на ураження. Після ведення вогню обов'язково постійно змінюй вогневу позицію. Нехтування цими правилами зазвичай стає фатальним…

Приклад. У ході боїв за донецький міжнародний аеропорт пізньої осені 2014 року українські військовики зі складу 93-ї механізованої бригади Збройних Сил України помітили, що в районі так званої «Путилівської розв'язки» (автомобільного шляхопроводу) діють два танки терористів, які по черзі або одночасно виходять на одні й ті ж вогневі позиції та намагаються вести прицільний вогонь по позиціях українських військ. Тож незабаром мобільна група українських військовиків, озброєна протитанковими засобами, приховано вийшла до вогневих позицій ворога і влаштувала засідку в очікуванні танків противника для їхнього знищення.

Українські військовики не помилилися — танки бойовиків незабаром знову з'явилися, й знову — на тих же позиціях. Але цього разу на них уже чекали українські бійці. В результаті точного розрахунку українських воїнів та тактичної помилки ворожих танкістів, які полінувалися змінити та облаштувати собі нові вогневі позиції, один танк був знищений, другий, отримавши значні пошкодження, був вимушений поспіхом відступати.

— *За будь-якої можливості обстрілюй безпілотні літальні апарати противника* (зазвичай вони літають на висоті до 1 км). Не забувай брати упередження по курсу прольоту БПЛА, використовуючи для цього спеціальні набої з трасерами для коректування свого вогню. Пам'ятай, противник досить активно й ефективно використовує свої БПЛА для розвідки, а головне — для коректування далекобійних засобів ураження. Своєчасне знищення ворожого БПЛА зробить їх менш влучними і ефективними.

Приклад. Нагадаємо, нещодавно бойовики завдали по місту Краматорськ та штабу АТО два вогневі удари, використовуючи реактивні системи залпового вогню 9К58 «Смерч». Серед місцевих мирних мешканців та українських військових були вбиті та поранені. Однак мало хто знає, що перед самим ударом над розташуванням штабу АТО та Краматорськом пролетів безпілотний літальний апарат, який, очевидно, невипадково з'явився в повітряному просторі саме над цим місцем і саме в той час.

Завдяки вмілим діям українських військовиків ворожий безпілотник був знищений. Це виявився російський БПЛА типу «Орлан-10». Ніякого сумніву щодо його місії та завдань не було. Ворог за допомогою БПЛА вів розвідку об'єкта удару та намагався коректувати вогонь своїх РСЗВ. І якби українські вояки не знешкодили цей повітряний «навідник», удари ворога могли би бути більш влучними та більш руйнівними.

(Далі буде)

Костянтин МАШОВЕЦЬ,
«Народна армія»

Народна армія
17 лютого 2015 року

ОБЛИЧЧЯ МУЖНОСТІ

«Я ВІРЮ — ВСЕ БУДЕ ДОБРЕ»

Зі старшим солдатом Дмитром Мішаніним я познайомився у палаті Білоцерківського військового госпіталю, де він перебуває на реабілітації після важких операцій у Харкові та Києві. Дмитру важко підніматися з лікарняного ліжка, він ледь пересувається на милицях, але оптимізму не втрачає. Чоловік переконаний, українці — народ непереможний.

Дмитро родом із Черкаської області. Отримавши повістку під час третьої хвилі мобілізації, без вагань прибув до військкомату, незабаром відбув на навчання до Мукачевого, аби стати навідником-оператором БМП-2 у 128-й гірсько-піхотній бригаді.

— Невдовзі наш підрозділ направили до Станиці Луганської, де ми тривалий час несли службу на блокпосту «Сталінград», обороняючи найсхідніший український форпост на Донбасі, — розповідає Дмитро.

«Сталінградом» блокпост назвали через зруйновані навколо будівлі, понівечений ліс та безліч виведеної з ладу військової техніки, як колись у однойменному місті під час Другої світової війни.

Після ротації та короткого відпочинку Дмитро знову повернувся на передову, але цього разу продовжив боронити рідну країну на Донеччині, в селі Малоорлівці на Дебальцівському напрямі.

Бої тривали щодня, терористи потужно обстрілювали українські позиції із різних видів зброї. Та наші солдати не залишали позицій.

— На пересувному посту, обладнаному на базі автомобіля «Урал», ми патрулювали прилеглу до села територію — праворуч ліс, ліворуч поле. Усе було замЕтене снігом. Того дня в кабіні вантажівки їхали водій, сапер та командир відділення, а в кузові я та ще троє товаришів, — пригадує Дмитро. — Подолавши кілька кілометрів, натрапили заднім колесом на протитанкову міну.

Автомобіль підкинуло в повітря. Вибуховою хвилею солдатів винесло із кузова «Уралу».

— Перше, що я подумав, коли прийшов до тями, що завис на гіллі дерева, високо над землею, — розповідає Дмитро, — але секунд за тридцять відчув запах та тепло крові під собою. Оговтався та зрозумів, що лежу на землі. Від автомобіля мало що залишилось, у повітрі літали палаючі залишки тенту, було багато диму, яскраво горіли колеса… Лунали крики та стогін товаришів.

Старшому солдату Мішаніну осколками роздробило п'яту. Він також отримав складний перелом лівої руки. Та, дякувати Богу, Дмитро, як й решта українських військовиків, що їхали в кузові, залишилися живими.

Тим хлопцям, що були в кабіні вантажівки, пощастило більше — цілі та неушкоджені, вони швидко надали першу медичну допомогу пораненим товаришам та на ношах, під шквальним обстрілом із мінометів, винесли їх у безпечне місце.

— Я пам'ятаю, як наш сапер наклав мені на ногу джгута і бив мене по щоках, аби я не втратив свідомість, та обколював ногу знеболювальним. Потім хлопці несли мене на саморобних ношах по колії на снігу, що залишалася від нашого «Уралу», аби не натрапити на чергову ворожу міну.

Після цих трагічних подій поранених доставили в лікарню у Дебальцеве, там їх прооперували та тієї ж ночі перевезли у військовий госпіталь у Харкові, а потім і до Києва.

— Лікарі у столиці пообіцяли, що ходитиму. Я вірю, що все буде добре!

Владислав ІЛЬЧЕНКО,
«Народна армія»

ТВОЇ СИНИ, УКРАЇНО

«Я НЕ ХОТІВ БИ ІНШОЇ ДОЛІ»

Уже майже місяць минув відтоді, як солдат протитанкового взводу 1-го батальйону 95-ї окремої аеромобільної бригади Леонід Хмельков отримав важке поранення, боронячи донецький аеропорт. Він один із тих, кого називають «кіборгами».

Зважаючи на важкість поранення, солдату доведеться ще довго пролежати на лікарняному ліжку. Та хлопець запевняє, що жодної секунди не пошкодував, що пішов захищати країну. І додає, що не хотів би іншої долі. Своєю величезною любов'ю до України, мужністю та неймовірною жагою до життя цей юнак день у день дивує тих, хто його оточує.

Леонід — сирота. Хлопця та його молодшого брата виховувала бабуся Галина Тихонівна.

— Даремно мене називають «кіборгом», бо насправді «кіборг» — це моя бабуся! — жартує боєць. — Вона, коли була молодою жінкою, в одну мить втратила двох найближчих людей: чоловіка та доньку — мою маму. То був нещасний випадок… Та бабуся не втратила віри, не опустила руки. Вона не віддала нас із братом до притулку, як їй всі радили. Не побоялась, що не прогодує на свою пенсію двох шибайголів. Навіть більше — якимось дивовижним чином бабуся робила так, що ми ніколи ні в чому не знали нужди. Завжди були нагодовані та вдягнені. Бабуся всіма силами намагалась замінити нам маму і тата. Я безмежно вдячний їй за все, що вона зробила для нас із братом.

Мабуть, бабуся Леоніда і справді доклала всіх сил, щоб виховати його справжнім чоловіком. Коли в Україну прийшла війна, він без вагань пішов до війська. Психолог за освітою, Леонід завжди прагнув бути там, де потрібна допомога. Втім на Схід все ж вирішив йти не як лікар людських душ, а як воїн.

— Це мій обов'язок, не більше того, а випробувань я ніколи не боявся. Я навіть не розумію, коли до мене приходять незнайомі мені люди і дякують, — щиро дивується «кіборг».

Леонід був одним із тих, хто спочатку відбивав від терористів телевежу на горі Карачун, а згодом і сам Слов'янськ. Потім вони звільнили Краматорськ.

За збігом долі наречена Леоніда Аліна родом зі Слов'янська.

— Ми познайомились із Аліною задовго до початку війни, і тоді не могли й уявити, що я братиму участь у звільненні її рідного міста, — каже Леонід.

В один із вечорів у батальйоні Леоніда оголосили виїзд на завдання.

— Я був у складі передової групи на двох БТРах. Тоді ми лише здогадувались, куди саме направляємося. До пункту призначення приїхали пізно вночі. Це був донецький аеропорт. Було завдання захопити цей стратегічно важливий об'єкт і зачистити населений пункт Спартак. Ми тричі штурмували його… Втратили чимало людей… Але завдання виконали, — хвилюючись, згадує «кіборг».

— Трохи згодом терористи відбили в нас аеропорт. Я пам'ятаю той запеклий бій, снаряди й міни щільно лягали один поряд з іншим. Тоді загинуло багато моїх бойових товаришів. Але ми відстояли позиції, — розповідає Леонід.

Згодом на наших бійців посунули ворожі танки. Леонід підготувався до бою. Раптом за кілька метрів від нього розірвався снаряд.

— Я одразу зрозумів, що сталося лихе, — пригадує солдат. — Пекучий біль пронизував усе тіло. Я хотів поворухнути лівою ногою, але не зміг. Тоді я подивився і побачив, що вона якось неприродно вивернута. Я зміг тільки трохи відповзти від місця вибуху на ліктях та гукнути про допомогу.

Військові лікарі примчали швидко. Поклали Леоніда до медичного БТРа «Святий Миколай», надали першу допомогу. Але виїхати з термінала не могли, тривав запеклий бій, бійці опинилися в оточенні. Близько години медики намагалися зупинити кровотечу з ноги. Знеболювальне, що вводили солдату, не зменшувало його страждання. Через годину вдалося пробити кільце оточення, й санітарний БТР прорвався з території аеропорту.

Леоніда привезли до польового госпіталю, що містився в підвалі будинку найближчого населеного пункту. Тиск швидко падав, утім хлопець жодного разу не втратив свідомість. Пам'ятає добрі очі лікаря, що погладив його по голові, прошепотів: «Добраніч, синку» та ввів наркоз.

— Наступного ранку я прокинувся у дніпропетровському госпіталі з трубкою в горлі, яка страшенно заважала, — згадує кіборг. — Подивився на своє тіло: воно було в якихось катетерах та крапельницях, немов у павутині. Трохи згодом, зважаючи на складність травми, мене перевезли до київського шпиталю.

Осколок від снаряду пройшов крізь ліву ногу військовика й розтрощив тазостегновий суглоб. Зараз лікарі роблять усе можливе, аби врятувати Леоніду ногу, але гарантій поки що не дають, бо травма надскладна. Стан хлопця й досі залишається важким.

Його бабуся та кохана дівчина весь час опікуються пораненим солдатом. Понад усе ці дві найрідніші для нього жінки хочуть, аби він видужав. Своєю чергою Леонід запевняє, що з такою підтримкою він ще й на танці бігатиме!

Оксана МАРЧУК,
«Народна армія»

ВІД СЕРЦЯ ДО СЕРЦЯ

«ВІДЧУВАЮ, ЩО ПОТРІБНА ПОРАНЕНИМ СОЛДАТАМ»

По сходах Головного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» МО України із повними пакетами продуктів майже біжить тендітна молода жінка. Згодом за лічені хвилини вона обходить ледь не всі палати травматологічного відділення. Вітається з пацієнтами, медперсоналом та просто відвідувачами госпіталю, для кожного в неї є тепле слово.

Це волонтерка Інна Ткачова. Вже понад півроку київський військовий шпиталь фактично є її домівкою.

Усе почалося в червні 2014 року. Тоді Інна вперше, хоч і непрямо, зіткнулася з війною, коли двох підопічних її власної невеличкої ІТ-компанії мобілізували до війська. Інну шокувала ця звістка: «Як? Невже все настільки серйозно…» Такі думки постійно пульсували в її голові, не даючи заснути до самого ранку. До того жінка не надто переймалася подіями на Донбасі.

А на ранок виснажена безсонням Інна знайшла в Інтернеті повідомлення про те, що до київського госпіталю привезли поранених в зоні АТО бійців. Одразу запропонувала чоловіку Володимиру Ткачову навідатись до хлопців, на що той погодився. Подружжя, ще не до кінця розуміючи, навіщо вони їдуть, що робитимуть та чи доречним буде такий візит, щодуху мчало до лікарні.

— Я щиро вірю в те, що кожен із нас має своє призначення на цій землі, — каже Інна. — Інформація про поранених бійців не просто так потрапила мені на очі, це означало, що я можу якось допомогти їм, стати корисною.

Того ранку Інна та Володимир із кошиком купленої по дорозі полуниці вперше прийшли до шпиталю.

— Пам'ятаю, як здивовано на нас дивився лікар, коли почув прохання провести до бійців, — пригадує жінка. — Тоді в госпіталі працювало лише кілька перевірених волонтерів, тому медперсонал дивився на нас з пересторогою.

Ткачових провели до вертолітника, єдиного з тих, хто залишився живим із підбитого біля гори Карачун Мі-8.

— Коли побачила цього сповитого бинтами чоловіка, сльози підступили до очей. Попри моє бажання сказати йому щось, мені ніби мову відібрало, — розповідає Інна. — Тишу порушив мій чоловік: «Дякую тобі. За те, що війна не тут. І мої діти сплять спокійно».

З цього моменту життя Ткачових кардинально змінилося. Прийшло чітке усвідомлення, що у час, коли йде війна, діяльність кожної людини має бути максимально корисною для тих, хто щодня ризикує життям, аби ми жили в цілісній незалежній країні.

Їхня сім'я фактично оселилась у госпіталі, тільки ночували вдома, та й то не завжди. Володимир звільнився з роботи. Вважає, що в госпіталі він потрібніший. Щодня чоловік невтомно обходить чимало палат, з усіма вітається, жартує, аби трохи покращити настрій пораненим бійцям.

— Їм надзвичайно потрібна моральна підтримка, навіть більше, ніж матеріальна, — пояснює волонтерка Інна. — Коли в одну мить сильний мужній чоловік, який ще недавно захищав Батьківщину, залишається без ноги чи руки, йому це дуже важко усвідомити й пережити. Ми деколи по півдня сидимо біля таких поранених. Розмовляємо, намагаємось підготувати військовиків до того, що їхнє життя тепер дещо зміниться. Буває дуже важко саме психологічно повернути таку людину до повноцінного життя. Для них — це не просто тілесна травма, це душевна рана.

— Був один боєць, якому внаслідок поранення ампутували руку. Він дуже болісно переживав це. А одного разу сказав: «Хай лікарі зроблять мені таку руку, як у кіборга. А я піду й знищу всіх ворогів». Такі-от у нас хлопці, — каже Інна.

Не залишились осторонь нової діяльності батьків і дві доньки Ткачових — шістнадцятирічна Тетяна й сімнадцятирічна Анастасія. Вони також щодня сюди приходять. Старша Анастасія допомагає рідним бійців орієнтуватися в госпіталі. Вона знає тут майже всіх пацієнтів, хто в якій палаті лікується, та охоче проводить відвідувачів. Крім того, дівчинка стала незамінним координатором телефонної «волонтерської лінії». Інколи за день приймає до двохсот дзвінків, відповідає на запитання про те, що найбільше потрібно військовикам та куди доправляти допомогу.

Найнеймовірнішим є те, що дівчинка навіть пропустила місяць навчання у школі, аби допомагати у шпиталі. Директор навчального закладу поставився до пропусків із розумінням. «Анастасія дуже розумна, завжди добре вчиться, отже, швидко наздожене програму. Я пишаюся, що наша школа виховала таких достойних учнів!» — сказав він.

— Я відчуваю, що потрібна пораненим солдатам. Я охоче допомагаю їм. Не всі родичі можуть часто навідуватися до поранених. А їм потрібна підтримка і турбота. Я часто на візках вивожу на двір тих бійців, які не можуть самостійно ходити, і ми довго гуляємо територією госпіталю. А коли хлопці виліковуються і повертаються до нормального життя, часто пишуть, що вдячні всій нашій родині за підтримку, — розповідає Анастасія.

А ось її молодшу сестру Тетяну тут називають «нянькою». Річ у тім, що іноді дружини поранених військовиків, що днями й тижнями сидять біля своїх чоловіків, змушені брати з собою дітей. Тут і стає у пригоді Таня, яка бавиться з малюками.

— Родина Ткачових для нас — як служба психологічної підтримки, — посміхаючись, каже травмований у зоні АТО солдат Григорій Модін. — Інна заходить декілька разів на день, питає, як ми тут, чи щось потрібно. Не уявляю, як вона все встигає за день.

Більшість бійців, що зараз лікуються в госпіталі, знайомі з Ткачовими ще з передової. Окрім опікування пораненими, подружжя регулярно їздить у зону проведення АТО із гуманітарною допомогою. Це їжа, одяг, бувають адресні посилки. Родичі вояків вже добре знають Інну та Володимира і приносять у госпіталь те, що хочуть передати рідним на фронт. Тому поїздки на Донбас відбуваються практично щотижня.

— Я дійшла висновку: що частіше ми будемо їздити у найгарячіші точки Донбасу, підтримувати наших бійців матеріально, а головне — морально, то дедалі менше тут буде поранених. Підтримка вселяє в них віру в себе. Після наших візитів вони стають ще сильнішими! — наголошує Інна.

— Мені дуже боляче бачити, коли тих, з ким ще декілька днів назад спілкувалася на передовій, привозять у госпіталь без руки чи ноги. Боляче, але водночас тішить те, що хоча б живі повернулись, — ділиться емоціями волонтерка. — Був один випадок, коли до шпиталю привезли пораненого бійця з батальйону «Айдар». Але він не давав лікарям покласти себе на ноші, аж поки вони не покликали мене!

Ось так тут люблять і поважають цю дивовижну жінку та всю її родину. Коли бійців виписують із лікарні, вони приносять Інні величезні букети квітів і дякують за її турботу.

— Це абсолютно унікальна родина, — розповідає подруга Інни Катерина, що також є волонтером. — Навіть мати Інни, попри те, що вона зараз дуже хвора, приносить у госпіталь їжу батькам військовиків, що приїжджають до важкопоранених синів і залишаються жити в госпіталі. Крім того, завжди пропонує пожити у своїй оселі, але поки що в цьому немає потреби.

— Військовий госпіталь — як магніт. Прийшов сюди один раз, побачив очі цих щирих людей — вже не зможеш не прийти вдруге. Тут своя атмосфера. Саме в цій лікарні я зустріла найсвітліших людей у світі. Вони роблять велику справу для всіх нас. Коли я виходжу з госпіталю, навіть якщо на годинику вже одинадцята ночі, а я не відчуваю ніг від утоми, моя душа наповнена радістю. Радістю та вдячністю за те, що я потрапила сюди і знайшла таких друзів, — з гордістю каже Інна Ткачова.

Оксана МАРЧУК,
«Народна армія»

ЧУЖОЇ БІДИ НЕ БУВАЄ

ВОЛОНТЕРКА ПЕРЕДНЬОГО КРАЮ

Волонтер із Нової Каховки 32-річна Ольга Данилова збирає і доставляє необхідну допомогу для українських військових просто на передову. Відкрита до людей, привітна й усміхнена жінка-активіст добре відома не лише у рідному місті, а й далеко за його межами. Для багатьох воїнів АТО вона є головною ниточкою, яка зв'язує їх з «великою землею», з рідними і близькими. Волонтерство для неї — річ не нова.

Про те, що в Таврійську живе тяжко поранений у боях під Іловайськом хлопець, їй розповіла подруга. Військовослужбовець Леонід нікого не хотів бачити, він немов відгородився від усього світу.

— Я прихопила знеболювальні препарати, продукти, флісовий костюм (такі я завжди тримаю для тих, хто перебуває на лікуванні або проходить реабілітацію), і ми поїхали в Таврійськ, — розповідає Ольга. — Зайшла в кімнату і відчула, як земля пішла з-під ніг. На очах були сльози, але я щосили намагалася посміхатися. Переді мною на ліжку лежав скорчений від страшного болю, вкрай пригнічений 25-річний хлопець. Не витримала, підійшла до нього. Кажу: «Льоньо, ти можеш мене вигнати, можеш зробити все, що захочеш, але я тебе не залишу на самоті, буду поряд — подобається це тобі чи ні». Запропонувала зробити знеболювальний укол. Потім потроху розговорилися. З'ясувалося, що він переніс після тяжкого поранення 5 операцій, що в нас є спільні знайомі й друзі, що він — справжній патріот і прагне повернутися до своїх побратимів. Коли Ольга написала про героя АТО в соцмережах, багато людей відгукнулися, надали допомогу. Гроші на лікування для Льоні зібрали також його бойові товариші. Зараз він перебуває в Києві, а попереду — реабілітація в Польщі.

Раніше ця життєрадісна жінка опікувалася здебільшого дітьми-сиротами, а після першої поїздки в зону АТО «перекваліфікувалася» на допомогу військовим. Спочатку брала все з дому, а згодом почала звертатися в усі можливі інстанції — не лише міські, а й міжнародні. Активіст зізнається, що в Новій Каховці немало людей і організацій, які демонстративно і принципово відмовляються надавати будь-яку допомогу армії. На жаль, попри війну на Донбасі, досі певна частина місцевих жителів сприймає окупантів як «визволителів» і мріє, щоб на Херсонщину «прийшов Путін».

— Бувало різне. Погрожували навіть. Недоброзичливих людей вистачає. Рідні дуже за мене хвилюються, тому я віднедавна почала призначати зустрічі з тими, кого не знаю, в людних місцях та більш виважено підходжу до розміщення інформації в соціальних мережах. Раніше півміста знало, що я поїхала на Донбас. Та якось мою машину ледь не скинули з траси. Потім на блокпосту мені розповіли, що в Україні діють диверсійно-розвідувальні групи сепаратистів, які намагаються залякати і прибрати волонтерів, котрі допомагають українській армії, — розповідає Ольга Данилова.

Востаннє Ольга була на передовій напередодні Нового року. В ці ж дні завдяки їй вдалося вивезти з Донецька 47-річного інваліда І групи, котрий потребував допомоги. Чоловік благав: «Якщо ви мене не заберете звідси, я просто помру». Чотири роки тому в Донецьку він повертався з роботи додому. На нього напали, побили і кинули помирати на лютому морозі. Дивом вижив, але залишився недієздатним. А у Райську знайшлася жінка, яка зголосилася прийняти когось, хто потребує допомоги. У неї зараз цей чоловік і живе, оформляє документи. Говорить, що в Донецьк ніколи вже не повернеться.

За словами волонтерки, українські воїни безумовно сильніші за ворога — своїм бойовим духом, адже наші хлопці захищають свою рідну землю.

— Останнім часом ми почали в школах Нової Каховки проводити години патріотизму. Розповідаємо, чим займаються волонтери. Вчимо пишатися тим, що ми —українці. Діти дуже щиро і з захопленням реагують на наші слова, — розповідає Ольга.

Волонтерка вважає, що в АТО беруть участь справжні герої, для яких Україна і спокій на землі — далеко не пусті слова.

— Я й сама понад усе на світі мрію про мир, — зізнається Ольга Данилова. — Про Україну — справжню європейську державу.

Сергій ДАНИЛЕНКО,
Херсон

ЄДИНА КРАЇНА

ДОРОГА ВЕДЕ ДО ДІТЕЙ

Представники групи цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України, що працює на Луганщині, завітали до Новоайдарської обласної загальноосвітньої санаторної школи-інтернату I–III ступенів і передали вихованцям подарунки та необхідний набір продуктів.

Цього разу військові представники привезли дітям крупи, олію, згущене молоко, печиво та цукерки тощо.

Також вони привезли дві величезні коробки м'яких іграшок. Їх для малечі Луганщини зібрали і передали із побажаннями миру та злагоди діти Львівщини.

Слід зазначити, що в цьому навчально-виховному закладі навчаються та проживають чимало дітей, яких евакуювали з населених пунктів, що потерпали від щоденних обстрілів з боку незаконних військових формувань.

Нині Новоайдарська школа-інтернат перебуває під постійною опікою військових та волонтерів.

— Ми постійно тримаємо на контролі проблеми цього навчально-виховного закладу і намагаємося всіма способами забезпечити дітей усім необхідним, — розповів офіцер цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України. — У цій роботі значна допомога надходить від багатьох представників волонтерського руху. За це їм окрема подяка, адже тут навчаються й школярі, які тривалий час перебували під артилерійськими обстрілами, ховалися в підвалах, подекуди без їжі та води, а тому потребують підвищеної уваги та посиленого забезпечення.

Своєю чергою діти щиро радіють приїзду бажаних гостей і завжди їхня зустріч стає маленьким святом.

Вадим БАКАЙ, із зони АТО

НА ПОЕТИЧНІЙ ХВИЛІ

Роман СОЛДАТОВ

***

Як гірко, важко на душі…
І кожен день немов би пекло.
Я б втік, сховався б у кущі…
Або кудись за край далеко.
А вам же, братчики мої,
Ще важче, гірше… там на полі…
Вам не співають солов'ї
І перед смертю босі й голі.
Та згадують про вас свої…
Їм не байдужа ваша доля.
Тримайтесь, хлопці, на війні.
Вже скоро буде наша воля!
Стерпіти б нам тепер лиш біль…
Ці безкінечні наші втрати…
Віддерти б в душах нашу цвіль
І ворога звідсіль прогнати.

ЛЮДИ НАШОГО ВІЙСЬКА

«РАНІШЕ ГРАВ НА СКРИПЦІ, ЗАРАЗ — НА ЗЕНІТЦІ»

Цього солдата зустрів під Дебальцевим. Підійти та поспілкуватись з ним спонукала впевненість, з якою виглядав цей літній чоловік.

— Василь з Коломиї, — представився воїн. — В травні мені буде 60, але відчуваю себе на тридцять, не більше.

За словами Василя, у військкомат він пішов сам, бо не зміг сидіти вдома, коли країні загрожує небезпека й гинуть люди: «А інакше для чого ми свого часу служили в армії і навчались військової справи? Для того, щоб зараз стати у пригоді державі!»

Попри складну обстановку, солдату поважного віку бадьорості та оптимізму не позичати.

— Раніше грав на скрипці та саксофоні, зараз — на зенітці та автоматі, — з гумором каже Василь. — Як переможемо, знову візьму до рук музичні інструменти. А перемога буде неодмінно, я в цьому впевнений.

Роман ТУРОВЕЦЬ, «Народна армія»

ТИЛ І БОЄГОТОВНІСТЬ

ПЕРЕСУВНА ПРАЛЬНЯ ДЛЯ ДЕСАНТНИКІВ

Важлива для військовослужбовців побутова техніка змонтована на базі автомобільного причепу. Миколаївські волонтери обладнали його пральними машинками, баками для води, генератором, насосною станцією для подачі води та компресором.

За словами голови ради волонтерів при Миколаївській ОДА Валерія Кисіля, при розробці польової пральні були враховані недоліки попередніх машин.

Приймаючи подарунок, заступник командира одного з підрозділів 79-ї Миколаївської окремої аеромобільної бригади Юрій Стеценко подякував волонтерам за таку необхідну в побуті воїнів техніку.

Створення прального комплексу коштувало 50 тисяч гривень. Як пояснив голова ради волонтерів області, більшість підприємств продавали апаратуру, якою вона обладнана, зі значними знижками.

Варто зазначити, що це вже третя пральня, яку волонтери передають миколаївським військовим. Перші дві отримали для своїх потреб бійці морської піхоти.

Ярослав ЧЕПУРНИЙ, Миколаїв

СТОП-КАДР

На Закарпатті діти провели флешмоб під назвою «Любов, яка вселяє віру» на підтримку військових, які беруть участь у бойових діях на Сході України.

Інф. «НА»

ЗНАЙ НАШИХ

12 КОМПЛЕКТІВ НАГОРОД РІЗНОГО ҐАТУНКУ

Нещодавно завершився чемпіонат України з сучасного п'ятиборства серед дорослих та юніорів. Змагання проводилися на базі Центрального спортивного клубу Збройних Сил України.

Армійські спортсмени традиційно продемонстрували чудові особисті результати, здобувши для скарбнички Збройних Сил України 12 комплектів нагород різного ґатунку, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

ПЕРЛИНИ МУДРОСТІ

Яка краса: відродження країни!
Ще рік, ще день назад тут чувся плач рабів,
Мовчали десь святі під попелом руїни,
І журно дзвін старий по мертвому гудів.

Олександр ОЛЕСЬ

***

Воскреснеш, нене, встанеш з домовини...
Тебе я словом правди привітаю,
І розіллється слава України
По всій вселенній, од краю до краю.

Пантелеймон КУЛІШ

***

Я знаю вас, нащадки запорожців,
Я вірю вам і низько б'ю чолом.
Дивлюсь на вас і вірою займаюсь, І б'ю поламаним крилом.

Олександр ОЛЕСЬ

***

Ми б'ємось за те, чому нема ціни у всьому світі — за Батьківщину.

Олександр ДОВЖЕНКО

***

Прозріте, люди, день настав!
Розправте руки, змийте луду.

Тарас ШЕВЧЕНКО

ПРОГНОЗ ПОГОДИ ВІД ВІЙСЬКОВИХ МЕТЕОРОЛОГІВ

По Україні на 17–19 лютого: *мінлива хмарність, місцями хмарно з проясненнями. Переважно без опадів, лише 19 лютого на півночі місцями сніг. Вночі та вранці туман.*

На дорогах ожеледиця. Вітер змінних напрямків, 3–8 м/с. Температура повітря вночі -5...-10°С, місцями до -15°С; вдень -2...-7°С, на півдні -3...+2°С.

По Києву та області на 17–19 лютого: *мінлива хмарність, місцями хмарно з проясненнями. Переважно без опадів, лише 19 лютого місцями сніг. Вночі та вранці туман. На дорогах ожеледиця. Вітер північної чверті, 5–10 м/с. Температура повітря вночі -5...-10°С; вдень -1...-6°С.*

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 20104
Ціна вроздріб – договірна
Зам. **№ 39811**

Головний редактор Роман ДРАПАК
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Костянтин МАШОВЕЦЬ
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua

Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.